

Escena: Una cambra d'una casa gran. A la dreta una porta
 A l'esquerra una estufa de gas. Al fons esquerra una cuina de
 gas i una fregadora. Al fons una finestra. Al centre una taula
 i cadires. Al centre, cap a l'esquerra, un balanci. Pel fons ~~esquerra~~ ^{dreta}
 s'apareixen els peus d'un llit de matrimoni, de l'alcova.

Bert és a taula, Porta gorra i llegeix una revista que té
 dreta al seu davant. Rose és prop de la cuina.

Rose - Apa, té, així ~~atruen~~ ~~el fred~~ et farà passar el fred.

(Posa els ous fregats amb canyalada en un plat, apegua el
 gas i porta el plat a la taula)

Fa molt de fred, a fora, t'ho asseguro. Fa un fred que
 pela.

(Torna a la cuina i aboca aigua d'una ^{ca} a la
 fregadora, apegua el gas i s'apropa a la taula amb la tetera.

Posa sal i ketch-up al plat i talla dues llesques de pa. Bert
 es posa a menjar)

Au, menja, no necessitaràs. Aquí i tot se sent que fa
 fred. I així, que la cambra està calenta. De totes maneres, està
 millor aquí que al sotano

(Unta el pa amb mantega)

No sé com poden viure allà baix. Tenen ganes d'agafar
 qualsevol cosa. Apa, menja, t'aurà bé.

(S'apropa a la fregadora, cixuga una salsa i una sal-
 siera i les porta a la taula)

Si has de sortir, val més que portis una cosa calenta a
 dintre. Quan sortis, pensaràs que diu raó.

(Posa llet a la tassa)

Fa un moment he guaitat per la finestra. UNB
Universitat de València
Biblioteca de Humanitats (2
~~No t'he vist~~ es veia ni una ànima. No sento quin vent que fa?

(S'apropa al balancí)

Mai no he ~~estigut~~ ^{els he vist} ~~estigut~~ qui són? Qui viu allí baix? Ho hauré de preguntar. També ho podries saber, An. Ara, sigui qui sigui, estic segura que no és comfortable allò.

(Pausa)

~~se'm van anar~~
Crec que ~~estava fent~~, després que jo hi vaig ser-hi. No vaig veure qui va tornar a llogar-ho. Vull dir la primera vegada.

(Pausa)

Em sembla, però, que ara no hi són.

(Pausa)

Però crec que algú ho ha llogat altra vegada. No m'agradaria pas viure en aquell sotano. Has vist les parets? Queien a trosos. Que se me'n dona. Apa, Bert, menja una mica més de pa.

(S'apropa a la taula i ~~talla~~ llesca pa)

Et prepararé una tassa de llet amb cacao per quan tornis

(Va fins a la finestra i ajusta la cortina)

No, aquesta cambra ja està bé. Vull dir, que almenys ^{t'hi trobes} ~~està bé~~ ^{està bé}.
~~està bé~~ Quan fa fred, per exemple.

(S'apropa a la taula)

Què tal la samalada? ~~Està~~ bona? Em sembla que aquesta vegada no és tan gustosa com la darrera que vaig comprar. És el temps.

(Va fins al balancí i s'asseu)

De tots, manere, jo no he sortit. No m'he trobat gaire bé i no m'he fingut ganes. Avui em trobo més bé. Estic preocupada per An. No sé si hauré de sortir aquesta nit. Però, no t'amoïnis, Bert, ~~està bé~~ ^{està bé}. No trigaris a tornar. Estàs mig convalescent?
(Es gronxa)

Sort que ~~estigues~~ estigues aquí. És una sort que no ~~estigues~~ fossis allí baix, al sotano. No és ^{cosa de riure} ~~una broma~~. Oh, m'havia oblidat del te.

L'he deixat reposar massa. ^{aboca}
(S'acropa a la banula i verbeix tè a la tassa.)
No, no està fort. És un bon tè. Un tè claret. Sen, men-tè L. Jo ~~no~~
el prendré després. Me'l prendré una mica més fort.

(Afegeix un plat i el porta a la fregidora)

Aquelles parets d'haurien loquidat. No sé qui hi deu veure ara. Si
qui qui ^{visca} ~~visca~~, s'arrisca la pell. Potser són estrangers.

(S'acropa al baloní i n'assen)

Jo t'hauria tret d'allà

(Pansa)

No hi ha lloc per dues persones. Em sembla que hi vivia una de sola.
Potser són dos ara.

(En gronxa)

Si t'ho pregunten, Bert, pots dir ^{ho} ~~ho~~ que sóc feliç aquí. Estem
tranquils, estem bé. Tu ets feliç, ^{altre} ~~altre~~. No s'ha de pujar moltes
escales, quan es ve del carrer. I ~~no~~ no em molesten. Ningú no em
molesta.

(Pansa)

No sé perquè has de sortir. No podries deixar-ho per demà? Po-
dria posar l'estufa a dintre, després, i podries senar una estona al
costat de l'estufa. Dixo és el que t'agrada, Bert. De seguida es farà
fosa.

(En gronxa)

Ja n'està fent fosa.

(S'alea i li posa més tè)

M'he fet massa. Apa, ben.

(S'assen a taula)

Has guaitat a fora, avui? Les carreteres són cobertes de gel. Oh,
ja sé que saps conduir. No dic que no en sàpigues. Aquit matí li he
dit a Jan. Kidd que ~~thavie~~ de sortir. Li he dit que no eres res del
altre món, però "És un bon conductor", li he dit. No m'amoïna el
femps, ni res, Bert. Tu saps conduir. Dixo li he dit.

(S'abriga amb la Asquella).

Però fa fred. Realment fa fred avui. Et deixaré una tassa
de llet amb cacao per quan tornis.

(S'alça, s'apropa a la finestra i guaita)

Quin silenci. S'està fent foc. No es ven ni gaire

(Roman una estona guaitant)

Espera

(Pansa)

Qui deu ésser?

(Pansa)

No. ~~Ha~~ M'ha semblat veure ~~algú~~ una persona.

No (Pansa)

(Deixa anar la cortina)

Em sembla que no fa tant de vent. Serà millor que et possis
el jersey guixat

(Va fins al balancí, s'asseu i es gronxa)

Aquesta és una bona cambra. És una sort tenir una cambra com
aquesta. Oi que et cuido, Bert? Quan ens vam oferir el Robano, de se-
guida vaig contestar que no. Jo sabia que no era convenient. El
nostre tan baix. No, aei tenir una finestra, ens podem moure; a
la nit, tornes a la llar, si és que has hagut de sortir. Fas la feina,
tornes a la llar i tot està bé. I jo sóc aquí. És una sort.

(Pansa)

Qui hi deu viure, ara? Mai no els he vistos, ni els he sentits. Però
em sembla que hi viu algú. Per mi, ja si pot quedar. Semblava
bona la consalada, oi Bert? Més tard, prendré una tassa de te.
M'agrada una mica més fort. A tu t'agrada més claret.

(Treuen a la porta. Ella s'alça)

Qui hi ha?

(Pansa)

Qui és?

(Tornen a tancar)

Entrí.

(Torna a tocar)

Qui hi ha?

(Parsi. S'obre la porta i entra Mr. Kidd.)

Mr. Kidd - He timent

Rose - Ja ho he sentit

Mr. K. - Eh?

Rose - Que ja l'hem sentit

Mr. K. - Hola, Mr. Hudd, com estem, bé? He estat donant una
pallada a les suberics

Rose - ~~Si~~ ^{Si} han trencades?

Mr. K. - Eh?

Rose - Segui, Mr. Kidd.

Mr. K. - No, estic bé així. M'omés volia saber com ~~estava~~ ^{es troben}. Ah, s'està
calentet aquí dins!

Rose - Oh, gràcies, Mr. Kidd.

Mr. K. - Què, ~~he~~ ^{he de sortir} avui, Mr. Hudd? Jo acabo de venir del carrer.
M'omés he anat fins a la cantonada, per això.

Rose - No hi ha gaire gent pel carrer, oi Mr. Kidd?

Mr. K. - M'he dit, seria millor que donis una ~~fl~~ llambregada a les
suberics. Donades les circumstàncies. He anat fins a la cantonada,
a comprar quatre coses de necessitat. Probablement, nevarà. És
molt probable, segons la meua opinió.

Rose - Per què no s'assen, Mr. Kidd

Mr. K. - No, no, ~~està~~ ^{està} bé.

Rose - Bé, és una llàstima que hagi de sortir amb aquest temps, Mr.
Kidd. Que no té ningú que l'ajudi?

Mr. K. - Eh?

Rose - Em pensava que seria una dona que l'ajudava

Mr. K. - No en tinc cap de dona.

Rose - Quan vam arribar aquí, em pensava que en seria una

Mr. K. - No m'ha cap dona, aquí.

Rose - M'hasse confós

Mr. K. - A la cantonada m'ha molts de dones. Però aquí no. Oh, no. Eh, no havia vist això abans?

Rose - El qui?

Mr. K. - Això.

Rose - No ho sé.

Mr. K. - Em sembla recordar pagament haver-ho vist.

Rose - És un vell balandrí

Mr. K. - Era aquí quan van arribar?

Rose - No, ~~la portarem nosaltres~~ vaig portar jo.

Mr. K. - Hauria jurat que l'havia vist abans

Rose - Poter si

Mr. K. - Qui?

Rose - Dic, que poter si que l'havia vist.

Mr. K. - Sí, poter si.

Rose - Segui, Mr. Hudd

Mr. K. - No obstant no ho juraria

(Bert badalla i restria, i continua llegint la revista)

No, no m'assewre. Mr. Hudd voldrà reposar una mica després de prendre el di. Me n'he d'anar de seguida. Què, heu de sortir avui, Mr. Hudd? He estat contemplant la vostra camioneta. És magnífica. Ja he observat com la cobriu, per a preservar-la de les gelades. Feu ben fet. Sí, ~~no~~ vaig sentir marxar. Quan va ser? Ah, sí l'altre dia. Molt suau. No puc dir que té un bon remoi de marxos.

Rose - Jo em veia que el nostre dormitori quedava a la part posterior, Mr. Hudd.

Mr. K. - El meu dormitori?

Rose - No és als darreres? Vaja, això no vol dir que jo no sapigués

Mr. K. - Jo no era al meu dormitori

Rose - Ah.

Mr. K. - M'havia llevat i ja navejava

Rose - Amb aquest temps, jo no em llevo d'hora
(Pensa)

Mr. K. - Aquest era el meu dormitori.

Rose - Aquest? Gran?

Mr. K. - Gran vivia aquí

Rose - No ho sabia

Mr. K. - M'asseureu un moment (S'assen a la butaca)

Rose - Ja ho veu! No ho sabia pas.

Mr. K. - Era aquí aquesta butaca gran ~~no~~ vam arribar?

Rose - Sí

Mr. K. - No la recordava

Rose - ^(Pensa) Ja, ja molt de temps?

Mr. K. - Eh?

Rose - Fa molt de temps que aquesta cambra ~~fa~~ ^{seu} el ~~meu~~ dormitori?

Mr. K. - Sí, ja bastant temps.

(Pensa)

Rose - Li explicava a Bert que li havia ^{parlat} ~~est~~ ^{avortè} de les seves qualitats de conductor.

Mr. K. - A Mr. Hudd? Ah, Mr. Hudd en sap molt de conduir. Jo l'he vist prendre el revolt de la carretera. Ja ho veu.

Rose - Bé, Mr. Hudd, he de dir-li que aquesta cambra ^{és} magnífica. És una cambra molt confortable.

Mr. K. - És la millor de la casa.

Rose - Den ésser un xic humit abaix, oi?

Mr. K. - No tant com a dalt.

Rose - I abaix?

Mr. K. - Eh?

Rose - I abaix, què?

Mr. K. - Què abaix?

Rose - Que den ésser un xic humit

M. K. - Una mica. No tant com a dalt, però.

Rose - I perquè?

M. K. - Hi ha goteres
(Pensa)

Rose - Hi vivem a dalt?

M. K. - A dalt? Hi vivien. Ara no

Rose - Quants pisos hi ha en aquesta casa

M. K. - Pisos (Riu) Oh, ~~com~~ hi havia ~~uns~~ quants ~~eterns~~, en aquells
bons temps

Rose - I ara?

M. K. - Bé, si vol que li sigui franc, ara no els compto.

Rose - Oh.

M. K. - No, ara no

Rose - Deu donar molta feina

M. K. - Oh, hi va haver una època que no em cansava de comptar-los.

Em preocupava per tots les coses d'aquesta casa. Tenia molta feina, als
hores. I ho podia fer tot. Dixo, quan la ~~meua~~ encara vivia la meua
germana. Mes quan va morir, vaig descurar-ho tot. Fa bastant de
temps que va morir la meua germana. Llavors era una casa bona
Ella era una dona molt rapaç. Sí. I ~~ella~~ era ~~ella~~ una donessa. Em
sembla que tirava a la meua mare